83 Vista

Poesie latine in vari metri

Autografe

Ad Antonium Bonam

Repente interream, malo{q} Lector letho
ANTONI, nisi te paterno amore
Complectori; neque liberalitate
Motus in tibi facio, tuá{q} dulci
Natura, eximiáque comitate:
Nec quòd me ueluti alterum parentem
Obseruans colis, omnibus{q} solum
Praeponis, quasi non pusillus, at{q}
Vnus è populo, infimá{q} plebe
Iamdiu in tenebris iacens. Et aruis
Ipsi uix mihi cognitus latêrem.
Sed quòd moribus integer, bonis{q}
Addictus studijs, tuó{q} semper,
Cui Bononia nomen ipsa fecit,
Alberto, ac comiti meo Herculano,
Omnium decori elegantiarum,
Quem pluris prospria aestimo salute,
Ex quo consilium malum, sibi{q}
Pessimum, ut reor, abstulit ~~Carinum~~ uenustum
Carinum mihi luce cariorem.
Sed ad rem ut redeam, tuo ipse semper
Alberto, ac ~~meo~~ meo comiti, Herculano

Comes, ingenuas professus artes,
Sacros Iteridum colis recessus,
Ac iungens Latio atticum leporem,
~~Et Tuscam angelica adiungens Minerua,~~
Et graio sale condiens Etruscos,
Æternos tibi comparas honores,
Tam gratum mihi, uix ut leuem possim
Tua dulcedine lacrimas tenere.
Hæc sunt quæ modo scire te uolebam
Iocundissime Amice, dum remotus
Tam longe à Patria, uacánsq; Musis
Ad Rheni exiguas morauis undas,
Vndas priuside LENTIO beatas:
Quæ tu pro solita benignitate,
In partem accipias bonam rogamus,
Rudibus licet exarata uerbis.
Vale mi BONA, Zoppium q, Et omneis
Fratres Herculeos, patrem q, Et ipsum
Imprimis mihi Cæsarem saluta.

B. V.

Ad Hieronymum Zoppium

ZOPPI filiolus tuus, parenteis
Qui suos oculis, et ore toto
Iam vehert, nisi falsa nunciantur,
Et mo[illegible] ingeniumq, litevasq,
Et dulcer veteret, frabosq moreis;
Dum molli teneroum sinu fouebis,
Dicens blandula verba, fasciisq
Inserians digitum frequen~~tans~~ monebis
Arridens, crepitantibus labellis
Ero me basiolum dabeis, quod Latine
Vsq ad nos iteret ~~frequens~~ loca imago.
Tot per inuia mentium; quid ultra?
Quid putas, niti milliar, e ultra
Saltare ut iubeas meos ocellos?
Non noui, inquis, Ego tuos ocellos.
Non nosti impudens meos ocellos, &?
BONAM scilicet, atq BOLOGNETTVM?
Miraris, video, rogasq ubi ipsum
Ingrato pectore liquerim HERCVLANVM.
Cor ille est mihi, mensq, non ocellus,
Quod pulcher fuerat CARINVS olim.

Bened: Varchius.

Mea Lege Hall

Ad Dionisium Lippium

LIPPI non modo magnus amulatoru,
Sed felix Ciceronis assecutor
Verbo utihge liceat non Poetor,
Cui nil doctius, eloquentiusq;
Tulit praterita aut feret futura
Ætas, quid mihi detur, meoq;
Iam BONA videatur? est profecto, est
Hybleo quoq; dulcior liquore,
Casta et virgine purior, sed Idem
Est doctus, catus, elegans, facetus,
Et quod rarius, Verde liberalis.
Ego hunc praefero Coetevis, duobus,
Exceptisue tribus, sed ille cunctis
Me praefert, nisi LIPPIO, cui ipse
Nihil non tribuo, ac uolens, libensq;
Putmas defero, deferamq; semper.
~~Ut LIPPI cale, tuisq; amicis~~
~~Tuum dirige Vincentium BONOq;~~
~~Commendato~~

B. Rhenanus.

Ad Coesarem HERCVI

Ad Albertum Bolognettum

ALBERTE eximio nitore cultus
Sed multo magis, hercules, amato
A nobis animi decore, Et illa
Praecoci sapientia senili
~~Animi matura bene~~ quindecim ~~iustros non bene quattuor~~ peractis;
Nam quis tam sine mente, tamue cordis
Expers, atq; adeo Bonos ~~persecus~~ abhorrens?
Quis tam denique ferreus, sibiq;
Infensus, neq; Dijs amicus, ut Te
Non uel maximo amore prosequatur?
Et si me quasi negligentiorem,
Ac parum memorem tui, meiq;
Oblitum officij reprendis, atq;
Amice insimulas, diu quod ad Te
Nostras mittere literas, tuisq;
Responsum dare distuli rogatus,
Nihil gratius attamen, magisq;
Iocundum poterat mihi uel agro
Venustis, lepidisq;, dulcibusq;
Tuis Sendecasyllabis uenire.
Hi me uure molesto, Et infaceto,
Illo praeuneteri meo, grauiq;
Morbo languidulum, ac tepi iacentem

Totum candide Amice recreaunt
Vt iam scribere litteras, meaq;
Responderæ manu queam, uelimq;
Id, quod non poteram ante, nec uolebam
Annui propter taedio doloris,
Qui me continuo male profecto,
Imi pessime habebat, omnibusq;
Cruciatibus usq; macerabat,
Ex quo felsineos agros, Et ipsum
Non dextro pede LENTIVM reliqui,
Qui mi numinis est, fuitq; eritq;
Instar, dum potiar, fruarq; uita.
Sed iam Pieridum decus sororum,
Phoebi & delitiæ, Deisq; care
BOLOGNETTE ualebis, optimoq;
Parenti tuo, Et optimæ parenti
Nostro nomine plurimam salutem
Dices, & lepido, bonoq; BONÆ
Acceptum refer mihi meo HERCVLATHI
Quem gemmæ, atq; oculis gero, geramq;
Dum me mors sõluat tenebricosa.

Bened: Varchius.

Ad Ioannem Baptistam Conanum

R.

CONCINE egregij parentis, atq;
Nostri gloria, quem dedit beata
Vxor flaminis, altiusq; nulli
Nimen nos nimis fuisse poenitendum.
Francisca quondam tulit Heliconem
quae rara, quotq; fuere nunc, & olim
quos fert adhuc ciuis eruditi
Gens, nobilesq; urbs perfecundum
Vt nemo fatear hic, hic me
Maxime endecasyllabi dulce
Et suus animi arbiter lenarum
Martius Musi munera concelebrat
Quae ago tibi gratior, ago ut
Dum mihi arua Phoebus, opulentq; ruri.

Domus inclyte Carau Heraclana

Dulce pignus, Iesu q magnum

Quem nec tam facies tua

Venusta, quàq ceda

Longe q deum optatissimum

Quem quidam ingeniosum godden, tuus q

Finxit, q dulcium tenacem Charis.

Cui si quis hominum, et ingratus

Quem non dilexerit, et superbus

Non sit dignus amore Cupidinis

Sit non dignus amore Cupidinis Matris,

Sit non dignus amore Cupidinis Matris,

Sit non dignus

Cum tecum simul vehiculis cæteris
quo, ~~perpetuo~~ quam medulli

03 2

A 2 Ei metuam thus videndum
stylus, & medicamen fraus &
~~lingua~~
Gotschi mundo Cappini Pitch

Ad Leonardum Nasium Diui Stephani equitem.

NASI, quem meritò tuo, meaq;
Sponte iam colui diu, colamq;
Semper, dum fueris, uale, ac beata
Viuas; cum Stephani tui corona
Dignus sis: Ego cogitans ad urbem,
Pisas non nimium libens relinquo
Ob tot, tamq; bonos meos fautores,
Quibus nil dulcius est, benignosq;
Teq; primum, Et optima salute
Discedens iubeo ualere; meq;
Amare, ut facis, impotenti amore

Ad Laurentium Nicolinum

LAVRENTI Nicoline mihi me carior ipso
Cum sis dignus Ano, cum Patre, cum Patruo
Qui te non amat; aut omnes ille odit amores:
Aut dignus certe est Omnibus esse odio.
Tam pre quidem ingenium summum, mores q; suaves
In Lucem adnivans non modo amo; at peramo
Longa tibi Parca producant stamina: tanti
Es nunc; quanti mox factendus eris!

Ad Antonium Bonam

Repente ~~peream~~ intercam, malogs loeto
ANTONI nisi te paterno amore
Complector, neque subtrahitate
Maturum facio, tuaqs dulci
Natura, ~~ex~~ miserae cupiditate
Nec quod me unicum altivum parentem
Obtinuans colis, omnibusqs solum
Praeponis, quasi non pusillus, atqs
Vnus e populo ~~dia tacerem~~ infimaqs tuba plebi
ipsi mihi multi ageni tus latenem. Iamdiu in tenebris iacens, tamen
Sed quod moribus integer, bonisqs
Addictus studijs, tuisqs semper,
Cui Bononia nomen ipsa fecit,
ALBERTO, ac comiti meo Herculano
Omnium disertissimum elegantissimum
~~Quem~~ plurimi propria ultimo salute,
Cicero, ingenuas professi artes,
Sacrum Tiberium colis recessum,
Ac ingens latio atticum leporem,
Et Thuscam angelica adjunans ~~fusum~~ manu
Fletum subi cupiens Lenore,
Tam gratum mihi, tuisque cunctis fecisti
Pro dulcedine lachrymas tenere.
Hoc sunt quae nuda verecte inlebem
Cuius ~~tu~~ pro solita benignitate
~~Cuius~~ in partem accipies, bonos precamur
Rudibus haec exacta nebris

Ex quo consilium malim, tibi, Lucinum
Noxium, utrumque Atlantis Lucinum.
Cantorum mi & unde carioren.
Quantum
sed adsem ut redeam. tuo igne rogor
Cum Bononiae nunc agere fere
Alberto, et comiti meo Herculano
Cornelio

Vale mi BONA, Cohhumq, & omnes

Fratres Sanctos, pchemq, & ibrum

Impigr mihi Coeranen salute

Bened: Vaccius

Hæc sunt, quæ modo scire te volebam

Jocundissime Amice, dum vemotus

Tam longe à Patria, vacansq; Musis

Ad Reni exiguas morari undas

Vnius pagnis LETTIO beatis

Ping in d

Pallanti Oricellario, lumen.

Cum tibi nec, fieri PALLAS nec possit amica
Accipio non me tunc fore forma latet
~~Sed quid agam?~~
Sed cur dem potius, cum me seriumq; iocusq;
Moribus et tutis mercier ipse nequeo?

Pallanti Oricellario, lumen.
Ficedulas Alij dicunt se mittere, at ipse
Ficedulas mittam nescio, an mendulas

Pallanti Oricellario, lumini
Ipse tibi lepores mitto: tu, quaeso, lepórem
Mitte mihi; ut digne te hospite, cenam
~~ut fiam~~ dignus tenore tuo

Etsi
tam me nolam
Si mihi cum tot tam PALLAS mentemq; animumq;
Excuderet nobis nunc damus effigiem.

P. O B F

VALERIUS Lumen meo pueri delexit amica
Et forma, et sedulis meritus ingenium.

×

Hic Oricellarij meus est PALLANTIS imago
Artifici nec puero, sed grata tabella rei.

Minerva

Ad Pallantem Ovicellarium

sua manu topiarium.

Quam tibi pro meritis surgit cunctata necessus
In varios flexus ramus adulta comas,
Et cultorum Hesperidum cantatus mirabit honores
Nec dare se Phœbo fronde, Daliq[ue] feret.
Et ac supra intacta canturent sacpe sonores;
Hæc super incumbet pulcra Apollo lyræ.
Hæc mirum ed cunctam me PALLAS Pallade dignæ,
Cum tua sit Phœbi, Delfinum, atq[ue] decus.

B 2

Quam tibi non dubiam PALLAS Jubentissima fatur,
Tradidimus; nostram nunc Jamus effigiem.

Ad Ioannem Baptistam Mercatum

&c...

Tuos Hendecasyllabos, quibus me
Quæ tua est benitas, benignitasque,
Non solum amantem tuæ, verum etiam
Sed præsertim quoq; cupidum tui
Mi' meæ dubitas, quid velim, scire,
Illos dicere Catullio minores,
Tenerosque, pudo, molliores, & ultra
Magno non sine gaudio, rubore
Verum non sine maximo rubore legi.
Nam quis tam sanctæ simplicitatis
Et se credendi rudis, non Marsum
Dicam grandiloquum tuum, aut Catullo
Dicendi Ingenio, Lepidove, vafro, arguto,
Sed quem Tulmo sedens, Bilbilisque,
Tristi hoc tempore vitæ comparandum?

Bened: Van Sinn.

Ad Ioannem Baptistam Mercadum

H tuae, ornatissime Iuvenum
Quae tua est bonitas, benignitasque,
Non solum annuncias, nimis quae crebra,
Sed prisci quoque imparas pudoris,
Ter centum pueri mulier & ultra
Magnum me sine gaudio reduxit
Cenum non sine maximo relegi.
Nam quis tam procul in
Nec dum nequiquam impia, mihique,
Satis cognitus nec innocuus
Non quis tam procul ingenuas, omnes
Express artibus benignis mens,
quis tantum fando explicare possit,
Ut te laudem ore mi Mercuri?
Dicam gratiloqua tua, aut Sibylla.
Dicta, mellitus Attalus, nemo
Sed quis, Ioannes Baptista Bilbilis,
nel me hoc prius impetrandum!

310

Ad Ioannem baptistam Morandum

Tuos Hendecasillabos, quibus me
Quam tua est bonitas, benignitasq;
Non solum annumeras, nimis quod esset,
Sed præcisq; quoq; comparas poetis
Te centum, Ioue, mulier, & ulna
Magno non sine gaudio

BACCIO mio buono, E BENIVIEN mio caro,
Ch'io porto in seno; E già mai non mi scrivo;
Nè pur rallento; anzi ognor più mi stringo
Glorioso d'amar sì nobil paro;
Se fate voi, che fa l'altero, e chiaro
Vettorio, il qual, dovunche io miri, fingo!
Che fa 'l sacro Borghini, che nelli aringo
Torca, E greco, Ch'ha tanta nostra gara.
Che fa 'l mio ALFA, el mio RUCELLAI, c'l sm.
Dotto, E facondo ALDOBRANDIN? che voi
Arobia cando, E mi tacea dir io?
L'alta Colonna, in cui Bellona, E Clio
Risplende; Ed io mi specchio; non amo,
Che in lei i pregi quella real vio.

B. V.

Ad Baccium Valorium, Et Antonium Benivenium

VALORI bone, tuq; BENIVENI,
Quos ambo mihi corde cariores
Ob multas animi, paresq; dotes,
Et uestri ingeny suauitates
In sinu pariter gero; nec unq;
Discingor; bene, num ualetis! At me
Vestrum mutuo amore prosequentes,
Vt uiuam; ualeamq; scire autris?
Ego autem (modo haberem utriusq; uestrum:
Aut saltem alterutrum) bene, ac beate
Testor numina, uiuerem, Et ualerem:
Grauis me licet opprimat senectus:
Quæ tamen, nisi et sic senex abnuo,
Non me fecit adhuc minus seuerum, ac
Alterosq; ut reliquos, amatorem.
Nunc absentibus hinc uniq; uobis
Qui estis, atq; tutiq; per omne tempus
Iocunda mihi luce gratiores;
Qui patrum bene uiuere, et ualere?
Cumdiserrimi, Et optimi Sodales,
Leti me sinite, et ualete.

Bened: Vallius.

Ad ſiſuadum Radium. Monachum

Lector iu SYLVANE deus alit Arma olores,
E quibus ~~ab~~ æterna est fama futura sibi:
Salmadum LEONARDUS Gallam iam maxim, vnus,
Alter Alexander Canisianus is est.

Ad Leonardum ſalmatum

Quid me adeo LEonarde tuum mirearis, amorq;
Mirabile est: cui quis, nisi mirus, amatq;

Ad Eundem

Quid tibi tam pumpe faueam LEonarde, vt amare
Te solum, Deliquos diligere vt videar.
Id virtute tua ſcilicet euſugit; in qua
Vix limene est grauitas, iudicium q; reni

Ad Æmilium Vintam

Si ptuare hunc ptui; sed non ~~tolerare~~ perferre dolorem
Hunc potero: quo sic angor; Et exercior;
Ingrata ut clari surgant mihi lumina soli:
Nec somnum tota nocte videre queam.
Mantua iam, non Flora placet: mihi gratior Arno
Mincius est. Illuc mente, animoq; fero.
Illic VINTA mihi carissime gaudia nostra
Omnia: sunt illic omnia nostra bona:
Illo' CONCINUS postq̃ se contulit: in quo
Summum ius aequum non superatq; bonum.
Felices quibus ille sereno pectore mite
Ius dicit, Patri, persimilisq; sibi

Bened: Varchius

Ingenij uis alta tui, mentisq; benigna
Candor, et egregiæ tantis cum dotibus artes
Octauj uenerande; Tui probitasq;, pudorq;
Rarus; et hæc etiam uarissima tempore uirtus,
Iampridem toto me pectore, menteq; tota
Percepêre Tibi; stimulisq; egêre uolentem
Vt quid sentirem de te, Tibi carmine nostro
Ingenue, notum facerem, sæclisq; futuris
Exigua quantum præsens extendere uires,
Iudicium pariterq; meum testarer amorem.
Scilicet ut mores nunc sunt, ne forte uiderer
Nonnullis, alios ex re qui non bene fingunt,
Ambitione mala, propriaq; cupidine cæcus,
Solus tam clari non cernere lumina solis,
Aut etiam, quod longe à me, longeq; remotum
Esse uolo, tristi suffusus corda ueneno
Inuidia tacuisse; hæc sunt pater optime, quæ me
Clara tuâ obscuris intexere nomina cantis,
Impulerunt, Tibi quæ nunc tibi uera probatum
Et reor, et siquid ueri mens augurat, opto.

[illegible] poetas

Cur numeres etiam libera mura, rogas.

Quid me carminibus numerosum Lentibus opus

De Te unq̃ bene nil, nre de alio meritum?

Si te mortua hoc titulo pia iudicet ora legentis

Male tibi, quando nil aliud malo,

Quam immemorem, ingratumue hominem me forte uideri,

Quam a uitio penitus uita aliena mea est.

Tot ab, quam sublime ingenium tibi contigit esse

Dignam sume illo tu quoq̃ materiam.

Adamus Parnasius

Pallanti secundo, Bricellando

Formosus non qui septem videâve diebus.
Hunc mihi donatam dono tibi Lepborem:
Nanq; tibi, cum sit pulcherrimus intus, & extra;
Vt pulcher fiat; non opus est Lepore.

Julio Nobili

Iucundissime Nobilis,

~~Vt delitiæ meæ~~ ualés ne?

Si uales, uales, rogoq́, et ero,

Vt semper ualeas, uale, ualensq́

Te ualentē memento me ualere.

Benedictus Varchius.

Mediolani mille LXXX

Ad Franciscum VintSam

iss ertissime VINTHA si requiris,
Vt es non modo diligens, sed ipsa
Diligentia, plurimiq; Amicos
Soles p̄tinere; si requiris, inquam,
Vt mos est tuus, utq; iam solebas
Pro nostra ueteri, pariq; amore,
Quid uni faciam q; omnibusq;
Vobis simultem, mutuumq; uestri
Cur sim, atq; oculis q tuis, q uaing
Dulci sae dum petiar breuiq; luce:
Vnum scilicet hoc, utq; neq; addam
Vero, nec minuam integre, multe,
Imo id sape iubente, ISpiusq;
Maximo simul, optimoq; COSMO.

Bened: Vanchius.

Ad Iulium Stussam

Ad Cæsarem Herculanum

D octo ac shenue CÆSAR HERCVLANE,
Qui prænomine tanto, itemq; tanto
Dignus nomine, Palladi, atq; Marti
Carus felsineos Lares, vt ipsum
Nequaq; exiguum, sed Arno, vt ipsi
Tybri pravido IENTIO inuidendum
Renum duplice gloria coronas;
Ne tu, ne, vogo, tam tuner, meiq;
Amator nimius quirare, si non
Crebras, ut soleo, satiriq; longas
Sic, o sic utinam satis diserta
Ad te mittito literas, vogq;
Me tui immemorem putes, mihi qui
Hæres interioribus medullis.
Ex quo non odium inde, quisquam aut
Ira, sed ratio, pijq; cordis
Indignatio iusta prænenustum ex
Multis offibus expulit CARINUM,
CARINUM mihi corde cariorem.
Nam quamuis habeam satis, superq;
Quod scribam tegq; scriptione quidq;
Ad te dulcius est, mihiq; maius,
Cui dem non habeo tamen, profunda hac

Valli. dum moror Alpibus propinqua,
Sed longe Alpibus omnibus pro ouber
Quot sunt, quotq futurę, dumiori,
Nec qua sit magę nasta solstitio.
Hic terquis Ego nec valens, nec ager,
Mentes inter utrumq somnio
Totus langueo torpidus veterno,
Inter frigora rana, flammamq
Ventorum furiosus nuper iacens beatus,
Marter assidue iacens tenebris.
Vivere sed tamen interim, simulq
Algeo velut Aetna, Caucasusq
Fouenti lighęa ingue flamma
Sed tam dulciter, ut mihi pereire
Hoc est ambrosia sui Deorum, et
In soli adeo dulcis tyrsus iocundus
Dulci nectare Coelitum potiri;
At tu mi mihi Amica, si, dabisne
Mr Cogan Valeam, vale, mutuoq amore
Tuum dilige VARCHIVM, bonusq
Valeas, Valeque
BONA tam lepidu, atq BOLOGHETTO
Mihi bus mihi cum Mei dilexit ingenii acuti
ori bellus Nuta de meliore, ZOTTIOLA
Cui mi dulcius et uterum misericordia
Commendat, vale, vale, atq salve.

B. 2

Ad eundem, cupidum sermonis veteris

Ad Coesarem Herculanum

Docte, ac suavis CÆSAR HERCULIANE,
Qui prænomine tanto, itemq; tanto
Dignus nomine, Palladi, atq; Marti
Carus, felsineos Lares, Et ipsum
Nequaquam exiguum, sed Avito, Et tyri
Tybri, praside LENTIO, inuidendum
Rhenium duplice gloria coronas;
Ne tu, ne, rogo, tam teneri, meiq;
Amator nimius quevave, si non
Crebras, ut soleo, satisq; longas,
Sic, o sic utinam satis diserta
Ad te missito litteras, roq;
Me tui immemorem putes, mihi qui
Hæres interioribus medullis,
Ego qui non odium quidem, aut iniqua
Ira, sed varia, piiq; cordis
Indignatio iusta peiicenustum ex
Imis ossibus expulit CARINUM,
CARINUM mihi corde caviorem.
Nam quamuis habeam satis, rupiq;
Quid scribam, neq; scriptione quidq;
Ad te dulcius est magis amari,
Cuidem non haben tamen, profunda hac
Valle dum manen alpibus propinqua,
Sed longe alpibus omnibus per orbem

quæ sunt, quæq; fuere, sanioni,
Nec qua sit magè uasta solitudo.
Hîc Terquis ego nec ualens, nec agger,
Nec inter interuenq; sæmineo
Totus langueo torpidus æterno,
Inter frigora rana, flamtnumq;
Centorum Euripus latens beatus.
Vnus sed tamen interim, simulq;
Algeo, uelut Ætna, Caucasusq;,
~~Sed tam dulciter~~
Feruenti Phlegræi rigore flammæ,
Sed tam dulciter, ut iuuet perire,
Hoc est ambrosia haud Deorum, et
Tot inter sæpulcra, fœtorq; lupæ
Dulci nectare Cyclitum potiri.
Ah tu mi mihi Amice, et Patrone
Mi CÆSAR uale, mutuoq; amore
Tuum dilige VARCHIVM, ~~Lunæ~~ quod Sinde
Regiæ fœcit, Scatenus, bonoq;
BONÆ tam Legido, atq; BOLOGNETTO
Ambobus mihi carioi ocelli,
Notæ de machine, ZOPPIOq;,
Cui nil dulcius est, benignitate,
Comitate, itemum uale, atq; salue.

B. V.

Ad Cæsarem HERculanum.

Dolete, ac shrenue CÆSAR HERCVLANE,
Qui prænomine tanto, itemq; tanto
Dignus nomine, Palladi, atq; Marti
Carus felsineor laves, et iprum
Nequaq; exiguum, sed Anno, & ipsi
Tybri præside LENTIO inuidendum
Rhenum duplice gloria coronas.
Ne, quæso, cupidus nimis, meiq;
Amator animus queraq;, si non
Crebras, ut soleo, satisq; longas
Sic, o sic utinam satis diserta,
Ad te mittito litteras, eoq;
Metus immemorem putes, mihi qui
Hæres intevioribus medullis.
Ex quo non odium inde, non iniqua
Ira, sed ratio, pijq; cordis
Indignatio iusta penemistum
Matris flebilis expulit CATRINUM.
Nam quamuis habeam satis, superq;
Quod scribam, neq; rationc quicq;
Ad te dulcius est, misiq; maius,
Cui dem nec sapiens tremiem, profunda hæc
Valle dum moror abditus paterna.

Sed Lunge alpibus omnibus je orbem
Circumvolat, quaq; furens, dumosq;
Nec & quaq; magis vasta solitudo.
Hic desuper ego nec videns, nec audiens,
Mentem citeriorum remissos
Tetros Lanugo turpidus notet vultus
Inter frigora rigua, flammarumq;
Ventorumq; furiosos flatus, hiemq;
Vivos sed tamen interim rimulq;
Alpes velut atrox, Cancasusq;
Semiadit horridis vigore Plaumor,
Sed tam dulcater, ut simul pruinis
Nubesq; ~~Nubesq;~~ Nubesq; nivisq; amne
~~Nubesq;~~ Nubesq; Eoae simul, atq; BOLOGNETTO
Mole de molure, TORTIOG.
Cum videor iterum nube, atq; nebula
Nubes ade. densq; Eolus
Sed tam dulcater in mea pectora
Deor ambiens sui parcum et ~~B~~
Vulgi medium efutum pectus
Nubes jam, nube, nubisq; amne
Tunc dilige CARCHIUM, quis Senec
Perpetuo jacet Eubenus, bonq;
BOHA tam Legendi, atq; BOLOGNETTI.
Nota & mobilis, TORTIOG
Cum modesto. nube, nube, atq; nebula
BR

Ad Coesarem Herculanum

Domus inclyte CÆSAR Herculanæ
Dulce præsidium, decusq; magnum,
Quem non tam facies uenusta, et oris
Maiestas, oculiq; coelo, Et ipsis
Longe syderibus nitentiores;
Quam quidam ingenuus pudor, bonique
Mores, Et studium tenax honesti, et
Cordis simplicitas, amorq;, honorq;
Queis me prosequeris, uelut parentem,
Fecerunt mihi luce cariorem.
Istic dum mihi LENTIVS, Deique
Tarem coelitibus dedere uitam:
Quid tu? quid pater optimus? quid ipse
Frater tam similis tibi, suoq;
Pulchro nomine dignus, atq; Auorum,
Rerum nunc geritis? satis ualetis?
Cum familia, Et omnibus Propinquis?
Ipse num latijs uacas Camœnis?
An uetera argolicam premis Minervam?
An modos celebras, salesq; Thuscos?
Coelatum an numerum, ambitusq; discis?
Natura an potius studes die, et ac
Noctu Aristotelis tenes libellos,
Queis nil doctius, elegantiusq;?
Nam te non Licet esse feriatum?

Si en forte studio calens equorum, et
Exercens patulas ferox palestras,
Gaudes innocuas horrendus hastas
Vibrare, & dubias ciere pugnas.
Lustris nim bene quattuor peractis.
Verum, quidquid agas, velim benigne
Naues hanc optatam mihi, Parentem
Primum a me iubeas valere, deinde
Multam fratribus omnibus salutem,
Et tuo patriter, meoq; BONAE
Dicas, cuncta Charites, fouentq; Musa.
Dic item lepido meo, tuoq;
ALBERTO, patre pene non minori.
Nec non POMPILIO eruditionis,
Eloquentiae et amulo paterna.
Sed num REGULE te bonus, ac diserte?
Num te doctor, et artium magister
ALDOBRANDE tacebo? compatervq;
FABRITI decus inclitum Medentum?
At certe, neq; te beate BOCCHI,
Nec te BEROE Tullio propinqua,
Nec te mi REALINE praeterib.,
Qui legis colis, & colis Camenas.

An nero hic neterem Atticum sodalem
Musarum, et medicaminum patronum?
Hic ne, te rogo, TOPPIUM relinquam,
Qui Thusca canit, et canit latine?
An hic GAVINIUMq, GAGGIUMq
Iudicem, VELIUM sinamq TORUM,
(OTTOLINGUMq) Eius et reliquos bonos sodales')
Doctos Hercule, et optimos poetas?
RUSTICOS ego, MAXIMOS, VITELLOS
Tot uirtutibus inclytos silebo?
Quos tecum simul intimis reponam
Cordi, et perpetuâ feram medullis.

Benedictus

Ad Coesarem Herculanum

Domus inclyte Coesar Herculana
Dulce prasidium, decusq; magnum,
Quem non tam facies venusta, & oris
Maiestas oculiq; coelo, Et ipsis
Longe sydevibus nitentiores,
Quàm quidam ingenuus pudor, bonig;
Mores, Et studium tenax honesti, &
Cordis simplicitas, amorq; honorq;,
Quem me prosequeris, uelut parentem,
Fecerunt mihi hinc cariorem.
Quid tu? quid paten Herculesq; fortes
Prætium nunc grauius. Satis valetis
Cum familia, & omnibus Propinquis!
Quid tu num latijs uacas camenis!
An uero argolicam premis Minervam!
An modos celebras, salesq; Flaccos!
Cœlorum an numeras, an astrorum discis!
Naturæ an potius studes, dieq;, Et
Nocte Aristotelis tenes libellos,
Quem nil doctius, elegantiusq;!
Nam te non licet esse feriatum.
Verum, quidquid agas, uelim benigne
Nunc spem mihi, Parentem
Primum à me iubeas uocare, deinde

Multam salutem omnibus omnibus,
Et tum praeter, meaq; BONÆ
~~Dicas, cuius amore tabescam~~.
Dicas, quem cupiter, fomentq; Musa.
Dic item Lepido meo, tuoq;
ALBERTO, patre ~~tuo~~ meo minori.
Nec non POMPILIO eruditissimis,
Eloquentia ac gravitate praeditum.
Sed num REGULE te bonis, ac literis?
Num te te doctor, & artium magister
ALDOBRANDE facebo, congeter q
FABRITI decus ille, & ille Medicum?
At certe neq; te beate BOCCHI,
Nec te BEROE Tullio propinquum,
Nec te mi REALINE praeteribo,
Qui leges colis, & colis camenas poetas.
Nec hic veterem ALBIUM silebo
Musarum, & medicaminum patronum?
Hic veteresq; Zoppium velim quem
Qui Musa canit, & canit Latine?
Nec GAVINIUMq. GAGGIUMq
Indictos VALLIUM sinam TORRIUM
Eius & reliquos bonos silebo,
Doctos, & generis, & optimos poetas?

Ruffiarsteg. MAXIMO, VITELLIO
Tuk unsterblichen ewigen ruhes.!
Quæ tecum stirpe ortus ex æquo, et
Eodem parentum genere modulli's

Sanguine, pudor et decus æquum, et
Exercens paribus sexus jocabitur
Et cantus simulque nemorum Echo
Vibrans, et ~~pudicæ~~ pudicæ voces imagines
Lusibus non loca quietis pabuli.

55

Ad Georgium Cornelium
Tauriij Episcopum

Cui nam pro meritis suis, suáq;
In me mirifica benignitate
Ipsa haec debeo lumina, atq; vitam
CORNELI? tibi, nanq; te volente
Imò praeciptè faciente, nobis
Princeps maximus, optimusq; COSMUS
Quo magis, melius nil nidet sol:
CONCINI optimi, Et optimi virorum
TAVRELLi egregia adimante cura,
Mi magnum satis, & paternum in agro
Sacerdotiolum dedit, quod ipsa
Spe iam Plutimi in urbe demorarent:
At Tu maxime Praesul optimarum
Artium unicus omnium patronus,
Imò verius ut loquar, magister,
Quo mare adriacum tumens superbit,
Et Tauriria Civitas beatur
Cunctis, quot quot erant, Statim relictis
Quae tua est bonitas benignitas,
Id uni mihi vitae concedisti.

Bened. Varchius.

A mr Baccio Valori

V Alor del gran CELLIN l'alta opra visto
Rimasi tutto d'ogni stupor privo
ch'io non credea, ch'un mortal Ingegno
Esser potesse, e sì pietoso, e Artista.
Quanto in Lui sapere con la colle natura mista,
Tanto in lui appare, e non del vero scrino,
ch'io tengo certo, e'l mostrano s'io vivo,
Che tal languisse in su la croce CRISTO.
Quanto al gran Duca nostro honor s'acquista!
Quanto s'accresce al nobil Regno Etrusco
Tal cosa aver Artefice, anzi Divo, tale!
A cui sì dolce, e mansueta vista
Pregai, ch'al sacro Signor mio Historia
Cinta di tempio Sonasse audace Stile.

Bern: Varchi.

A mt Piero Ruffa

Questo di se d'oro, e di seta altero Lauro,
Fatto per man di quella stessa luce
Che mi scaldò stupir mi fece al Ciel condusse
O arda il sol nel Cancro, o vida in Tauro,
Non abbella si, e Egli ogni altra stella, ogni anno
Che il volger à tante meraviglie induce
Non vide; E nella mente ogni suo inganno
Quello, onde è doppio ogni mio mal, mi stanno;
Di cui bramo, e spero ancor le tempie
Cinger come sogliono, il crine, e l'alme
Che circa, per acquistarsi oltre, e palme:
Ma quando che il vuole il Mondo, ed empie
Tutto nevai per queste gravi salme,
Il corpo si, ma non sua mente scempie.

A mt Gherardo Caporni

T e un verde fiorito, e sacro Allauro
Cercan la fronte ornar d'eterno lauro,
Ter Rauco cerbio lei cento nestrino,
Per cui sola non son quanti mai fuoro.
N e saran quanti sono, ch'al suo lauro
Nulla non val forza d'ferro, o d'auro
GHERARDO mio, che sul d'quel tesauro
Cinete, e fia nel, ch'argento, ed oro,
M a conosco Em, che mie fedele, e casto,
Ser giron tutto al vento, che Sol sole
Tun solo mio cantar, non che suo Fronde:
O pre i sol di Colui, che un Sonetto, e 'l suo
Scambiò Febbe, onde canuto Lasso
l'impetre, che da verde; e ben meno dole

ER.

Ad Albertum Bolognettum

ALBERTE egregio nitore multus
Sed multo magis hercules amate
Nobis eximio decore cordis

Nam quis tam sine amore, quis tam non omni
Expers candidi, bonique mores
Quis tam denique ferreus, ribique
Infensus, neq; dis amicus ipsis
Et te non rudo dica, non amandi,
Ted non, rudite amande! o mutuq
Prosequende gratijs, Lepore!
Et si me queri negligentiorem
Ac parum memorem tui, meiq
Oblitum officij reprendes, atq
Amica increpitans dicas quid ad te
Nostra scribtem litera, huicq
Reponam dare dictis negotium
Nihil gratius attamen, magisq
Iocundum poterat mihi ad ego
Tempus. Lepidis dedatq
Tuis Landescribtis meme
mihi
Qui me cum vultu
Illa ramoteri me gramq
Mentis longinquitas a te loca procul

Tetum dulci amica recreant
Eum dulcia munera
Sed iam finem dare curarum

Heu!
BOLOGHESTE ucidebit oculi mei
Parentis et optimi patris.
Nobis nunc fletibus relictum
eum plenis precor accumbe mensis
quos mater
et tu pectore meo BONE
Tecum simul intrans diu iam
Gens perpetua gerum medullis
cum pectoribus, acta, ultimum
Ne nil penitus benignitatis,
Et quidem in aeternum
Sed quod Regulae bona, et divae
Quidve dulce et carum nequit
Aldobrand. rachingue! amputatum
Fabrah. iam luctu mestum!
Ipsa Gregorium uel, nunc
ipse adsit. Gerbing
Eheu Lupulo
Ad tumulum Rectum, ut Pium
Iudicio, Decem simul fletis
Nec dolor relinquem Gaium.

ALBERTE eximio egregio nitore cultus,
Sed multo magis, Hercules, amate!
A nobis animi decore, Et illa!
Tuj casi terrentia semita
Lubrici ne tibi quidem Hercules.
Nam quis tam sive amens, tamve cordi
Expers, atq adeo Deum asperna
Quis tam dementis furoris, vtrisq
Insectus, regi Dij amicior, vtile
Non vel maxime amice prosequetur!
Et si me quasi negligentiorem,
Ac parum memorem tui, meiq
Obstrum officij cognoscis, atq
Insuescis imulari, dimouendi te
Non ullo metuere litoris, sinisq
Quaerentem dare distuli negotij,
Nil gaudeo tamen, magisq
Iocundum, quod sui nil agro
Venustis, legendisq, dulcitijs
Tui, Sed desiderij memor,
Qui me rure vides, et vtique
Nil praeter mei, grauisq
Mentis longius Solum, a terra ne aestua
Totum [illegible] Musa recessum

V l'ton ſanda litter ſuriar, mein
Empfelnis, mich
Empfelnis ſibi quean, welchis
Id ſind zu, ſtehan ante mit unſchan
Augen ſtehen mit ſeid. Dörfer
Qui me audiunt mit ſeid.
Und ſeine Gebot, ommburg
Empfahlung nyt machd,
Et qui Jehovain ſeum & yhum
Mundyde pede LEHTIUM wohnen,
Eins mannigen ich, eilt & lompen
Anſtan, din ſeiten, ſnaig mit
S ds ſan ſeiden ſeiden ſeiden
Ergo Eddem, mein ſeid ehre
BOLOGNETTI- wachen, offnig
Paradiſum, et offnung paradi
Illa ſie mine ſeins mein Salben
& in Capit. Dreg, ee amik mea. VERCELLO
Exemplum Lean mey ſeelen
Ehn ſanten meng BONÆ,
Kong. " ein immer abwachen mindeſten ſan
Eins team ſi mid ſeid mis
gero, Exemplum geam mid ſeid.

Domig mid ſeam ſeida

Dulce ſyrubin dem

Quem ſim dy oaky gen, ſeid B 2
Dum me amplexibus tenebunſe

Ad Dionysium Lipsium

LIPSI non modo magnus æmulator,
Sed felix Ciceronis assecutor.
Cui nil doctius, eloquentiusq;
Talis præterita, aut fere, futura
, Error; quod mihi detur, meus
ROMA iam videatur. Est profecto, erit.
Hybleo quoq; dulcior Hymettus,
Calle e virgine tenuior, redibo
Et docter Cotta, elegans Lucullus,
Et quadrarius, Scæva, Liberalis
Eg. cum prisca Cosconi, Drusius,
Excepisse putor, ad illa cunctis
Me præstat, nisi Lipsius, an ipse
Nil cui tribuat accedere, liberq;
Fas mea, Deus, defecerim, tenuem
Mi LIPSI vale, mutuq; amice
Tuum dilige Thalesium BONTq
Cum mea delude, vale, et tu vale.
Tuus dilectissimus meq; relaqui
Hopkins et cingius domi
Nuguam tuum me discedere

Z Oppi, filiola tua parentes
Quisnam oculis, et ore foto
Iam noscat, nisi nomine fabii nuncietur,
Et mox ingenium, literæq
Et dulces referat, puberq mores,
Dum molli teneram sinu fovebis
Dicens blandula mater, facisq
Incessu digitum ~~figere~~ ocam
Amicæ, exceptandibus labellis
Tu me basiolum dabis, meæq quod ultro
Vix dum os ore premes, imago
~~Similabit~~ mihi, quod ultra.
Totum ingens Numinum, quod ultra
Salvet te invideat meos ocellos

Non nouis ingens, Ego tuos ocellos
Non mihi rumpuletu meis ocellis!

BONAM rectricem, atq BOLOGNENSEM
Lenis Schizis facetis.
Hilaris, nitens, rogata nil spernit
Ingrati, habena liquentium Heluetum,
Cui ille est mihi, mentq, non ocellus,
Quem pulcra, mea CARINA sibi.

B 4

Ad Dionysium Lippium

LIPPI non modo magnus æmulator,
Sed foelix Ciceronis assecutor
Verbo uti hoc liceat nouo Poeta,
Quo nil doctius, eloquentiúsq;
Tulit præterita, aut et futura
Ætas, quid mihi de tuo, meóq;
Iam BONA uideatur? Est profecto, est
Hybleo quoq; dulcior liquore,
Casta et uirgine purior, sed idem
Est doctus, catus, elegans, facetus,
Et quod rarius, hercle liberalis.
Ego hunc præfero Coeteris, Musis,
Exceptisúe Tribus, sed ille cunctis
Me præfert, nisi LIPPIO, cui ipse
Nihil non tribuo, ac uolens, libensq;
Primas defero, deferamq; semper.
Mi LIPPI uale, et tuo ALBERTINO,
VIVALDISq; meis, VALERIISq;,
Nostrisq;, et reliquis bonis Amicis
Magnam nomine dic meo salutem.

Bened: Varchius.

Ad Hieronymum Zoppium

Zoppi filiolo tuo, parentis
qui suos oculis, & ore toto
tam refert, nisi falsa nunciantur,
Et mox ingeniumq;, litterasq;,
& dulces referet, probosq; mores:
Dum molli teneram sinu fouebis,
dicens blandula verba, fascijsq;
Inseruans digitum frequens mouebis
Arridens, crepitantibus labellis
Iuo me basilum dabis, quod istinc
Vsq; ad nos iteret locosa imago
Tot per inuia mortium. quid ultra?
Quid putas, nisi millies, & ultra
Saluere ut videas meos ocellos?
Non noui, inquis, ego tuos ocellos.
Non nosti improbe tu meos ocellos?
BONAM scilicet, atq; BOLOGNETTVM?
Mirabis, video, vocasq; ubi ipsum
Ingrato pectore liquerim HERCVLANVM.
Cor ille est mihi, meusq; non ocellus,
Quod pulcher fuerat CARINVS olim.

Bened: Varchius.

Petro Stupha

Si quicquam, quaeamq3, ut Te mi STUPHA videre
Discupio, et tecum seria multa loqui;
Multa iocosa etiam, nam uertere seria ludo;
Et Ludum grauibus iungere saepe decet.
Ergo igitur, tanto si me dignaris honore,
Carpe iter, ac nobum uus bona PETRE mei.
Cetera ego te Lauta, si non prandiuita mensa;
Vultu hylari, si non molliter, accipiam.
~~Quòd si Ali~~

Quòd si forte Aliquem ducas tecum, ut puta Lilum,
Tunc ego uel magnos bis superabo Deos.

~~Benedi Varchius~~

Benedi Varchius.

De Franco Medice Iuventutis florentina, ac
Senensis Principe, urbem Romam
ingrediente.

Cum Princeps Regis Etrusci filius Urbem
Inuavet, referens ore, animoq; Patrem:
Invatus Iuvenis faciem, frontisq; decorem,
Et paria atterei lumina sideribus,
Ac te puer virtute tua, Tritauûmq; tuorum
Laetanti exultans pectore Tybris ait:
Dum Populus festo per tecta, ac compita plausu
Ingeminant medicee, ingeminantq; pilar,
Ingredere o, felixq; Iuis, foelixq; Alienis
Esto bonus, magnis digne Parente, Et Au

Antonio Beneuenio

A NTONI, qui tot Proauos, clarumq; parentem
Non minus ingenio, quam bonitate refers;
Iam pridem ut te magno complectar amore:
Ni Tecum semper uiuam, uiuamq; Libens,
Nimirum Phoebo, ac DIS [illegible] gratus
Inteream, nec me quisquam VIRTVTIS amet,
At te dilectum cum ego, & te unice amantem
Non uetet, cum te tuegeuit ipse calor?
Num prosit, obstitum tenuem extenuare Tabellis?
An nec. rondent Diua Cata Tibi?
Rma Cata Alijs rondent tibi? si tibi Diua
Sordida sunt, cur alcant sordida Diua mihi?

BN

Ad Bernardinum Romanum

BERNARDINE fauis hyblæis dulcior, atq;
Vbique à nobis lumine amate magis:
Cum petitur, q̃ te, primus lumine ubique,
Atq; ipsa tandem luce carere uelim:
Cum astra cum primum retro surrexerit orta
Aurora, & toto fulserit orbe dies,
O nimbis explicitus auris, ac litibus atris
Rursus ibo, longe gratius urbe mihi.
Atq; ibi te, Stupsanq; meum, Reliquosq; manebo,
Quos scis, ad sonitum lene fluentis aquæ.
Et tamen interea fidei memor usq;, tenaxq;
Promissis stabo, pollicitisq; meis.
Ne dubita, ne te dediscam oblitus amare,
Quem sis maiori digne amore, meo.

Bonav: Vecchius.

Dopo l'altero, e superbo Asinano,
Che fiede il ciel colla sua vede cima
Ennio cui
E dove l'Autor mio sovra di lui prima
Che poch'i allora fausa; nullo hoggi l'ha pare:
Non ante nessun, quel più famoso, e Etan
Si tien, quel più gradito, e hoggi bel si stima:
E nel più centrato in pezza antica, o in rima:
M'è di Fiesole ogni più dolce, e caro.
E tanto Eu più, che'l mio gentil PALLANTE,
Che de' Poeti sui gli alti Eroica tenne;
Di sue presenze Lo vigesiana, Ed orna
Mirate come al toccar di sue penne
Al tocco dell'alme future
Il prezzo di verde herba, E l'Erba tutta,
Tutta di bianchi, rue, viole, e rose
Di fiori l' mille, e mille, e mille
Di fronde imagini Poeti Bambi Pallanti
Ori collane unioni dono Dotan
Vt nihil hoc maius: nil ut praestantius urb
Orbe fuit toto: sic te nil dignius illa est
At unde i gli dea vergine carissima Pallas
Militia tibi Stant primi talem meretur ruhannu
Pallade Oricalco Lunula
Pro unica nulla tibi donamus: quae mihi PALLAS
Vt unum facerem, non nulla, rea bona sunt

Pallanti Ovicellario Iuniori

Quæ volo, ea tanta

Nulla mala tibi damnamus: quæ mihi nullum
Vlla ~~nullum~~ fatear, non mala, sed bona sunt.

Hæc ego periocunde mihi, precorque PALLAS,
Credere quæ possis, non edo, sed bibo iam.
Quæ mihi me Vandi.

COSMO Vguccionio, uni ex
Desiderij Baldesarri discipulis.

Qui DESIDERIO tentatur, sit male morbo
COSME Vgucciona spes, decusque domus.

Nullus enim melior; Nullus iocundior illo est.
Nullus, quem Hospitem plures, amore magis.

Dic illi ut valeat PALLADIS nomine nostro;
Port, dictum ad Fesulas ire licebit iter

Quæ pulchra PALLAS, nec non ALLORIVS ipse
Nobiscum veniunt, par sine COSME, pave

Bened: Varchius

Nullus, quem vel amem mutuo amore magis.

9

B ch pieon questi Olmi, onde tanto mi piacque
Fiesole, E ptace; à gran ragion vantarsi
Ch. sotto l'ombra de' lor rami sparsi
Il bel CIRILLO mio hà l'herba giacque.
E ui parlò: Ui cantò: quiui si tacque;
La nelle sparreggiar: cola fermarsi
Quindi i bei occhi, onde si subito arsi;
~~Dolce videndo à' miei mergi non spiacque.~~
Tutte le Ninfe allor: tutti i Pastori
Con seluaggie sampogne in uersi incolti
Gian lieti cantando i lor amori.
E d'io que' santi lumi à me uiuti
Mirando fiso: ond'è ch'ancor m'illudi:
Perche mi fur da fianco casi tolti

e undi i bei lumi, onde si subito arsi
A cui fiso ne gli occhi miei non spiacque
Dolce uidendo in me fiso non spiacque
Ne gli occhi miei à cui fiso non spiacque.

Tundi Eidem cane Mutt.

.N octurna: sibilus: illex nox mihi somnum fefellit:
Totane opus insidijs ut capiremur, erat?

Benedicto Varchio

O quàm sæpe mei memini plausêre Penates,
Quòd tuus indigno sit mihi numen amor.
Nam tibi cum in terris non sit par: Erebo pax et
Te è cœlo ut nobis misserit ipse Deus.

Cosmus Vgurgerius.

R

Tam magnas: tam non utrum ne fingito laudes
Si mihi care Pater carior esse velis:
Non ego laudavi dignum; tu dignum amavi:
Ergo tuum factum est illud: Et illud item.
Quòd cane utrumq; cane frustrae: Patriq; salutem,
Ac matri nostræ nomine COSME refers
Te salute iubet PALLAS meus; Et rogat ut se
Commendes, quod nos sedulus ambo docet.

Bened: Varchius

Ad Mavium Columnam.

Tu age MARI; Et doctas Bellona adiunge camœnas:
Conueniunt pariter Mars, Et Apollo tibi.

Ambo tibi o præstans lumenis ruæ munera donant:
Et fœmineq; suus Alter, et Alter opes.

Vtrunq; iam clava debetur laurea frontis;
Iam minor est meritis illa, uel illa tuis.

O Te foelicem, gemino quem semper honore
Non une extollet nomine fama duplex.

Namq; Ducem inter magnos, interq; poetas
Eximios solus præmia bina feres.

Tu nomina, quæ nunquam delebunt sæcula; quæ non
Signa fides uero est, auferet ulla dies.

Sed pulius magis, atq; magis crescentibus annis,
Crescent illa, suis crescit ut, Ilmus aquis.

Te queuen, et uiridi vedimitum tempora lauro
Omnis nox omni posteritate canet.

Nulla aras, Gentes nullæ tua facta silebunt;
Dicta tua æterno tempore cuiq; legat.

Tu age igitur, ~~bel~~feruidq; MARI coniunge libellos;
Scribere uti calamo, qui gerit ense, queas.

B. Lanetius.

Ad Lalium Stupsam.

Ergo et Te LVLI nostri mos improbus aut
Vicerit, et recto consilio abstulerit?
Ergo tot, ac tales tam pulchro è germine flores
Nullis productis fructibus arserint?
Hæc quicq̃ nostri monitus, præceptaq̃ nostra,
Totq̃ preces tanto profuerint studio!
Sic quandoq; suo nubitantem flamine cymbam
Vir venti in syrtaci egit, et in scopulos,
Sic etiam lucem tranquillo mane serenam
Fœdauit subitis imbribus eluuies.
Sic, sen, sic quondam fremuit cum murmure
Conclusit sonoras ibus, et abrupit.
Me dolus, et luctus, si sic pernexerit, at Te
Te quoq; damna manent, perpetuusq; pudor.

B. L.

Ad Franciscum Medicen Florentinæ, ac Senensis
Iuventutis Principem

Vt sine nive annus, siet sine máxime Princeps
Supremo tellus itala honore caret.
Ac veluti segetes siliquis arentibus imbres;
Sic Te unum exspectans itala terra vocat.
Tu ne time[n]s præceps Iuvenis clarissime magnæ
Hesperiæ, quæ te numinis instar habet:
Tam vâria vetustum tantûm mole parentem
Imitatum, quamq; sævo, vetuisse tamen.
Exemplóq; suo Populis da iuva beatis
Quam Religio maior, tam Genitore minus
Et tenum pavitet pulcherrima, Et optima Coniux
Ausoniæ vitem, arvaq; Etrusca beet.
Cui nox digna suis, totus, quem cernat orbis,
Digna tuis Atauis pignora cara dabit.

Bened: Varchius.

Ne tui desiderio tabescere inani
Permittas, quibus es iam patev: ipse deus.

Ad Nicolaum Serenium

S i quaeris facunde mihi NICHOLAE Nicolae placere,
Optatum semper qui placuisse tibi,
A urificio Ciceronis Salve qui scripta proferre,
Ede Alijs, nimium iam latuere diu
N on tantum bonitas, prorit tua, prorit et ora
Ingenium nobis, eloquiumq tuum.
Q uid dubitas tamq ardenti accendere iam te
Rome, cantent laudes corda futura tuas.

Ad Baccium Valerium

B Acci, quem plurimi feci, ac facio, faciamq!
Quam uitam, atq oculos, miseriq ipse mea,
D ic, rogo, ut immensi te tradauêre calores,
eydem An tibi praetepidis profuit Arnus aquis?
Q uid verum gerit APELLES? quo doctior alter,
Aut melior nunc est, nec fuit hic, neq erit?
V t valet, utq mei memorit VICTORIUS ipse,
Omnibus
Unum quem reliquis praeposui!
D e te non dubito, quin nil neq doleas neq ed,
Nec quidq in cunctis rebus amabilius.
I pse ego prosper agrum Lauri sub fronde sedebo
in umbra
ut solet, coeli sydera despicio
B. R.
Quam primum mihi te BENNIVENIUS, in quem
Effudêre omnes omnia dona Dei!

Bernardino Romero

H ar midas ROMERA, ag Sic tibi cum mica multa;
Cum mica, ubi nulli sis ubique memor;
A t midas, ut te incundis floribus ornet,
Lampsacum qua te surrigunte tibi:
V t te praetuea fugientis Dorna Lunetta
Cito nentum temporis admoneant:
I ntat enim, quaeritur Solem insidiose sentus.
Sed fruitur, in casum praeteiytre diem.

B r

A ricd: Laure Bellefeuve
d'Ammainati Rª

Di cinta seconda mia, cui terra cantu
Poi che 'l secondo regno, che l'amore
Nell'ocean d'ottrifi', E anco allore
Se formi'se il cantar, comincia il fiato:
Qui sia io Lene, E meco allegri, E canti
Ch'a mai Lei mai mi mosta s'ogni ancora
Ne meglior, ne migliori di quel, d'Enea
Alta cura Ride, cui fa sul cotanto.
A noi, cui nopa contesta di parte
Solo in questo del mar, fatto m'Sarete
A chi non Lebbe, E non Sa pari, eguale
A lui dennio di par Mineura, E Mente
(E mi misi i Apodati il rejette
Ma in quale E di celebrato parte!
~~E mela, o di E nel parte~~!

Ad Bernardinum Romenam

Quar tibi ferulear nostri de rumbus meas
Mittimus, accipias, quaeso, ROMENA libens.
Exiguum sanè donum, valdeq; puerile
Peregrinum & efficiès sed breue yrce VBi,
Parvum q; genus, nec non Dimanti amorem
Quid magni, ac minimi pendere dona soles.
Quatenea tu mihi donasti munera tanta,
Ergo tibi hoc quidquid muneris est, habeas,
Ac me perpetuo memori sub pectore conde
Quo te oculis semper, miserisq; fero.

Ad Marium Columnam

Quod te non iuuam mi fortis, nec mimus idem
Docte MARI oblitum me quereue ere tui?
Virtute quem cupiam te scepius, atq; videre,
Quem nil est urquam, candidiusue fuit!
Impedient sed me non dico negocia, quamq; hic
Impedior, clyte, distinctorq; magis,
Verum adeo immanes, exurentesq; calores,
Vix ut eos quisquam iam tolerare queat.
Quam ueniam egroto, sane ipse egrotare timenti
Docte mihi, atq; idem fortis Amice dabis.

Benedictus Varchius

Ad Antonium Seranidium Hosm'

Tricipis Florentiæ, & Senarum

à secretis

Benedicti Varchij

Carmen

Regis ut plausus referentem moribus, atq;
Ore patrem, laetus Natum conspexit Iberus;
Admirans placidos vultus, frontemq; severam
Imperio vere dignam, ac certantia clarijs
Lumina Syderibus, sublatis cornibus inquit:
Quis novus hic nostris successit sedibus Heros!
Quem re se vere ferens! quam forti pectore, & armis!
Immo quis hic propijs successit sedibus Heros!
Nostis enim, non Heros erat, qui sanguine nostro
Editus, & ~~magna~~ clara generatus stirpe Toleti
Antiquas repetit sedes, ac regna Suorum
Materno iam dignus Avo, similiq; paterno,
Unum quem totus semper mirabitur orbis
Egregijs ob virtutes, ac fortia facta,
Mars gnarus ipse etiam coelo speculatus ab alto
Non semel obstupuit, & terni ter ora reflexit,
Luminaq; pene tegens manibus, hemefactus abivit,
Se ~~victum~~ divum fatetur ~~divum~~ victum mortalibus armis

Foelix COSME tuis Maioribus, at magae foelix
Tot, tantisq; tuis prognatis, tantisq; nepotibus, atq;
Tot, tantisq; tuis iam successoribus, Isto
Precipue natu maiori, cui Tagus ipse
Auriferas arenas nemorum effundit arenas:
Hispanaq; Nurus, nivanteis ovis Sorracen
Iugueturn, Enclidum invenili in corpore virtus,
Incessuq; graueis, & dignos vegitur armos
Floribus insperguntq; venientem, & pectore ab imo
Crebra trahunt rerum tacitae suspiria, & Illam
Foelicem solam faciunt, dicuntq; beatam,
Quis nuptum a diuin petiitue unique tanto,
Legitimisq; fruetur & Sidonis, lectoq; iugali
Hospitator habit amplexus, & dulcia figens
Oscula accipiet Regem, parietq; beatus re,
Atq; virum, atq; ambos utriusq; ab utroq; parente
Herpeia' pognabor: O quae tunc carmina! quae tunc
Non Ego, sed digni fundent praeconia Vates
ANTONII clara ingenio, clarissime Iungue
El mihi tam prisem vita iucundior ipsa!
Ipse quidem nec mallus ero, nec pondere iniquo
Annorum praeceus tam ~~facta ingentia tantum~~
clara ingentisq; acta

Miracbor tantum, placidaq; in pace quiescens
Occia, qua faciat, tranquillo pectore legam,
Illumq; Deus supplex orabo salutem.
Spectatis at Tu, qui tanti Principis imus
Interes, animumq; tenes sub pectore rectum,
Atq; atrete niges, illius sanctaq;, & alta
Consilia, et pectus mentibus arcula nexas
Facundo intexes victurus pectore cantus
Illius et totum clare/cant gesta
~~accinctetur~~ facta, per orbem;
Et tua perpetuum celebrentur nomina in aevum:

versi Latinj del varchi
ad altri

Ad Marium Columnam

T erge MARI, & doctas Bellonæ ad iunge Camœnas:
Conueniunt pariter Mars, & Apollo tibi.
A mbo tibi o præstans laurem tua munera donant:
Effunditq; suas Æther, & Æther opes.
V naque iam clarâ debetur Laurea fronti:
Iam minor est mentis illa, vel illa tuis.
D e fœlicem, geminos & vem rumpere Lauros
Non uno extollet nomine fama duplex.
N amq; Ducem inter magnos, intactaq; poetis
Exiguior solus præmia bina feret.
T arnia, quæ nunq; delebunt sæcula, quæ non
Sigua fides vetet, auferet ulla dies.
Tè quoq; & Eridi redimitum tempora Lauro
Omnis cum omni potentate canet.
S ed potens magis, atq; magis crescentibus annis
Crescet ille, suis crescit ut alnus aquis
N ulla ætas, & tecta mihi tua facta silebunt:
Dicta tua sterno tempore cuiq; legar.
T ange igitur; fœnicq; MARI cum nge libellos:
Scribere uti calamo, quod genus ense, quæ.

Lucio Mobili

LVLI delitiæ meæ [redacted]ne!

Si uales, ualeo, vogúq; et ovo,

Vt semper ualeas; uale, ualensq;

Te ualente memento me ualere

Benedictus.

Ad Alexandrum Puccium

Cum mihi ALEXANDER clarissime, Etesiae cultum
Misti cum culto carmine epistolium;
Scilicet ut moestor consolantêve dolorem,
Enisten, qua me torquet amarities
Ob dulcis nuper sublati funus Amici,
Cui mihi erat longe carior lucis oculis,
Nil pietate tua potens, neq; moribus ille
Dignius, aut nobis gratius efficere
Et quoniam tu me revocasti à limine mortis,
Ipse tibi hoc corpus debeo, & hanc animam

Renat. Rapinus.

Florentia Loquitur

Incolumem, salumq; meum mihi reddito tandem
Roma Ducem: Dominum iam mihi mitte meum.
Sat tibi IOANNES, magni decora ampla LEONIS
Qui refert; Medica sat tibi gente Rivs: —

De COSMO Medica Florentiæ, & Senarum Duce.

Cum Thuscum magna lingueretem moenia Roma
Vidisset flavo Tybris ab amne Ducem,
Flevit. Et o, dixit, Regum Rex optime sistæ,
Siste; hæc sunt sceptris culmina digna tuis.

De illustrissimo Principe, & R^mo Cardinale Ioanne Medice.

Cum Medicea septem mirantem culmina Tybris
Spectasset, noscens ora LEONIS, ait:
Regna vides olim manibus subiecta Tuorum,
Atq; olim manibus subycienda tuis.

Bened: Vaccij.

348

De Interitu Sicinij Peppuli.

SICINII ut primum properato funere Lectum
Andijt exiguus mœrenti pectore Rhenus
Inuidè, ait, damnoſq; meo ſequiſſime Tybri;
Non pudet ab, ſaltemùe pigeat, miſereq; peremptæ
Lumine tam claro, Martis ſimul, atq; Minervæ
Extinxiſſe decus? proh fata inimitia quæ nos
Inuidia, aut tandem cui non iuuenis egit, ut auri
Præſentis columen, priſcæq; ætatis Ornamen
Denegrum celeri primo ſub flore rapiret
Auulſiſſe iuuet? niſi quòd pulcherrima quæq;
Dignaq; Dijs propere immortalia numina terris
Eripiunt, cœloq; locant, augentq; beatum
Diuorum numerum, quos inter Peppulus Heros
Nunc micat, ætherea q; plagas, ac luminis oras
Inradiat duplici late fulgore coruſcans.
Quare ne maſtas lacrimas effundite cives
Felſinei; neue ultrices ſuſpiria ab imo
Ducite corde pij nequicq;, ac falſa querentes,
Cum non occiderit, ſed meliora ad gaudia uiſa
Infelix ſæclum, Et tam triſtia bella ſereuus
Peppulus abrupto migrauit carcere Latus.

Verum alches, fortes intacta frondis Eunae
Velati, Lætumq; ani mi peana canentes,
Cæsarei dignas mecum persolvite grates.

At tu qui superas arces, qui summa Tonantis
Templa colis, quem tanta cohors, quem turba Procerum
Circumstat, geminisq; ornatum tempora laurus
Hilarantes celebrant, & consectantur euntem
Aspice nos, oneisq; tuos miserere ab alto
Sede poli fabricam nunquam nunquam interitura
Dignatus, positosq; tibi miserere Triumphos:
Et merito felix Urbs cognita regibus olim
In tumulos quercus solent, vel falce relicta
Plenaque, Eiecta, curvantis Ergot Eboræ

Hunc nos celestem

Celesten Hunc aeum dicemus

quem tripliced insignem terra colore dedit!

Terrestrem Hunc aeum Hunc dicemus

Celestis qui sit pulchrior, et melior?

Ille quidem terrestrem nobis imaginem

Humanae, Haec vero temporis aeterna docet

Hunc igitur quem terrestrem, quem caelestem Jam est

Celestem, dona mittimus ecce tibi.

At tu natura ab nim contemplare, et artem;

quibus carne tenera discas ab ungue velis

verba Aliq quod significent, aut nomina dicunt

Quid res sint, solus monstrat Aristoteles.

Hunc nos celestem appellare audebimus aeum

Quem tripliced insignem terra colore dedit.

Daedala quem triplici

Aeum Hunc, terrestrem appellabimus ultime

Hunc nos coelestem appellare consuevimus arcum,
Dedala quem triplici tinxit colore Iris?
Arcum hunc ter celsum appellabimus optime Divae
Coelesti quid sit pulchrior, et melior?
Ille quidem scitum nobis Lunarius iram
Nunciat: hic imbris tempora adesse docet.

Hunc igitur quem temetsum, quem dicere fas est
Coelestem, dono mittimus ecce tibi
Hanc
Artis naturaeque simul contemplator, et artem;
Quibus ea sit tenero discere ab ungue via.
Verba Alij quid significent, aut nomina, dicunt;
Quid sint res, solus monstrat Aristoteles.

B. V.

Artis Salviatum tres, unus mens mihi
Paulus Gualterius, unus, meus Ugolinus
Hi duo Salviatum pares cum sanguine Genios
Hunc mihi hic alios quid dare, ex gremio.

Ad M. Tullium Bembum

Si uterum est animas in corpore posse remeare,
Affirmant Samij quod documenta ferunt;
Ipse nec appellor, nec sum bone Mauce Petronella,
Aut quem diuinum Alcinoi ore dedit.
Tu uero, ut fervis, sic es quoq; Tullius, id quod
Ostendunt docte carmina pleta tua.
Ergo quod Italicis nobis mihi, utrique egregio
Do tibi, quod nec te posse negare puto.

351

Ad Latium Tamellum

De Infoelicissimo Illmi Cardinalis Medi

In Reliquis Aliqui, atq; aliquid, sed in hoc bone Deus
Singuli, Eruimus si omnia prædidimus.

Ad pullatam Eiusdem ceSortem.

Quid tristes fontem lachrymarum effunditis olim
Tam foelix, at nunc tam miseranda coSors?
Iuimus forma, diuimus moribus Seror,
Vester Serus coelo uiuere dignus erat

Sub Imagine Eiusdem

Cernis IOANNEM Medicen, non qui fuit olim
Orbis Delitiæ Papa Leo Decimus:
Sed qui olim fuerat Sennarent fata, futurus
Orbis Delitiæ Papa Leo Undecimus.

Ad Eiusdem Illmam matrem Leonoram

Non tibi ut crispet cn LEONORA, sed ipse ut haberet;
Illo quem dignum dederat; Deus intulit astris

Ad Eiusdem Excellentissimum parentem

Cum Genitore tuo COSME Inclyte, Optime Mattis,
Cum Gnato cecidit Religionis Decus.
Ipse igitur multos terris dominare per annos,
In quo Mars pariter, Religioq; uigent.

Ad Eiusdem Illmam Sororem Isabellam

Hen quantum Spei nobis, quantumq; decoris
Abstulerunt hostes Parcæ ISABELLA tibi.

Eiusdem Tumulus

O nimbus in nebus fati foeliciter usus,
Non homo, sed Diuus; non obijt, sed abit.

B. 2.

Iuppiter.

PERSEV nate manu. Qui Te, lingua ne procaci
Læserit, irati sentiet arma IOVIS.

Danaę.

Heu pater, seu coniúx terris iactamur, et undis
PERSEVS, Et DANAOE natus Sic, uxor Ego.

Mercurius.

Innectas ut nostra tuis talaria plantis,
En tibi MERCVRIVS frater ad astra uolo.
Atq harpen capiar, nudus ad astra feror

Minerua.

Quæ tibi consiliumq dedi, ingeniumq MINERVA,
Do Clypeum, solus Gorgona Frater Habe:~

En Clypeum tibi Frater habe, quo Gorgona Perseus
Aspicere, anguineas erecare comas

Mercurius

Vt tibi cum nudus Frater talaribus, harpen,
Ac galeam capiar, nudus ad astra feror.

Iuppiter.

PERSEV nate manu Qui Ie, lingua uc procaci
Leserit, irati sentiet arma IOVIS.

Danae

Heu pater, Seu coniunx terris iactamur, Et undis
PERSEVS, Et DANAE, natus Sic, uxor Ego.

Mercurius.

Vt Tibi eum nostri Frater talaribus, Sarpen
Ac galeam capias, nudus ad astra feror.

Minerua.

En Clypeum Tibi Frater Sabe, quo Gorgona possis
Aspicere, anguineas Et resecare comas.

Mercurius

Vt tibi cum nudus ir habeas talaribus Sarpe
Ac galeam, uiden ut nudus ad astra uolem.

Eadem

Nil mouor exilium Danae, nil ferre recuso,
Dum te cum puer Ie Ioue nate feram.

Giove

Ch'i fia, che contra 'l mio figlio s'armi,
Di Giove provveggia lo sdegno, E l'armi!

Turno

Già non m'aggrava questo esilio indegno,
Giove, poi c'Eo di' te si caro pregno.

Mercurio

Per la mie armi ài te cruder solo
Ecco, che mando al ciel frate mer volo.

Pallade

Piglia lo scudo mio, col quel potrai
Fiere volger sfrose, e li animai.

Iuppiter.

Ie Fili siquis leserit ultor ero.

Danaæ

Pro tali Exilium pignore lata fero

Mercurius

Fratris ut arma geras, nudus ad astra uolo.

Minerua

Do Clypeum, qua iam mentem, animumq; dedi:—

Iuppiter.

PERSEV nate manu qui te, linguaue procaci
Læserit, irati sentiet arma IOVIS.

Danae

NIl moror Exilium Danae, nil ferre recuso
Dum te care Puer de IOVE nate feram.

Mercurius.

Vt tibi cum nostris sabeas talaribus harpen
Ac galeam, nudus, frater ad astra uolo

Minerua

EN Clypeum tibi Frater habe, quo Gorgona possis
Aspicere anguineas et resecare comas:—

Iuppiter.

Ie Fili siquis leserit, Vltor ero.

Danae

Iuta Ioue, ac tanto pignore leta fugor.

Mercurius.

Fratris ut arma geras, nudus ad astra volo.

Minerua.

Quo uincas, Clypeum do Tibi casta Soror.

Jupiter

PERSEV nate manu qui te, linguaue procaci
Læserit, irati sentiet arma IOVIS.

Danae

Nil moror Exilium Danae, nil ferre recuso
Dum te care Puer de IOVE nate feram.

Mercurius

Vt tibi cum nostris babeas talaribus harpen,
Ac galeam, nudus frater ad astra uolo

Minerua

En Clypeum tibi Frater habe, quo Gorgona possis
Aspicere anguineas, et resecare comas:—

Iuppiter.

Te Tili siquis seserit, ultor ero.

Danaæ.

Pro tali Exilium pignore sæta fero.

Mercurius.

Fratris ut arma geras, nudus ad astra uolo

Minerua

Do Clypeum, quæ iam mentem, animumq; dedi:—

In effigiem Petri Bembi Cardinalis

Pallantis Oricellario iuniori

dono datam

Vt nihil hoc maius; nil ut praestantius usquam
Orbe fuit toto: sic te nil dignius ullo.
Hunc igitur donum verum carissime PALLAS
Aliter tibi, ut primis tabem minuere sub annis.

Ter nitens tibi pisciculos in nace natantes,
Aliter, ut ter spectes ludere, non ut edas.

Eidem

Multa tibi, sed pauca libi donamus Amici
Cum sint quae dedimus, omnia poene nihil.
Quid si quae ademtum donarem, quaeve mereir:
Nil vane est, quid non erat Amica tuum

Eidem

Quo venerande puer tibi mala cydonia mitto;
Non sunt spluefti ex arbore leda mihi.
Nam retinent nobis nostro de vere propinquo.
Tam pudicae hyemem solum vna sub nube ferunt.
Magna saburbani N. PALLAS sunt commoda vitae
Scis: cum rura tyro praedia in urbe tibi

Pallanti minori Ovicellario

O Tuer, quo ~~sit~~ non melior, magisq;
Pulcher in toto reperitur orbe:
Cui nihil mihi dulcius, neq; ipsi
Carius orbi
Vive; Et insignes Troianos, tuosq;
Quod facis, claros refera Parente:
Ferrea ut tandem videant in aurum
Secula priscum.

Ibi oleas ad me tam pulchras, tamq; scienter
Conditas, ut nil suavius esse queat.
Pro quibus ipse olei hanc ad te carmina mitto
Tam rudia, ut nil insuavius esse queat.

Ad Benedictum Vaccium

H ac BENEDICte tuum TALLAS tibi carmina mitto;
Qui te toto animo diligit, atq; colit.

Tallas Dicatarius

Tallasi Dicatario secundo

R.

Primo à puero, atq; ab ignaui Gnomone,
Metalli, ac tristo, diligiu, atq; colon
Q ui mihi tum gratum est magnæ grex magna Flora
Actam dulce, nihil possit ut esse magis.

secundo

3 Amanta, quaris, amem TALLAS clavis e: Ego autem
Non amante: quaris cur? quia te perame.
H amenis non, peramet dudum me q; puer annus
Ingressus, referat iam, sapiatq; senem?

Eidem

M axima nel Regum decorent Ea. prendia cerea,
Quas ad ea grandes mittimus ~~atq; Ianæ~~ nec,
Excutient lachrymas non Ea. tibi; quandoquidem aces
Non sunt; cum dubia sit minus ambrosia

Ovidii secundo Fastorum

Iudicio, aut vestra quod si cedit amori:
Cedet bonis Autumnitutius, ecce nihil.
Omne bonum fragile est: Rebus communis est annus.
Diuitias dare fors, Et rapere ipsa solet.
Et Ut virtus stabilis multo mutatior ipsa
Certe manet: virtutem ala sequare meam

Eidem

Ante quo mitto PALLAS mihi cara Cibelis
Et tibi sit mater proxima Iuppiter, annus,
Discere nec sum iam dubitabo, discere tempta.
Non segnem nisi quo monte vocata manent,

Eidem

Laudibus hi nunc quales pertulere dignes:
Hac nunc parce mihi concelebrare sinis.
Nam cum colloquia auxerint sapissime nostra;
Notui inter testes tempora prima duos

Eidem

Quando me faciam quantum tibi debeo; nouerunt
Nunc lauri Sa, quarum tam placet umbra mihi.
Et fontasse olim (fuerit modo uita superstes,
Norent ut nunc me i nostri ora pedes.

Eidem

A udiat, dq duas exaudiat optime Pallas;
Qua te domamur virgo Maria precor.

Eidem

Quod me tam crebro mi PALLAS, tamq; ienuiter
Dilandas: gratum est maxime utrung; mihi.
Non quòd indicio, sed quòd fallaris amore,
Lyncea quo falli lumina saepe solent.
At magis quid gratum esse potest, quàm tam bene amari
A puero, quo nil scitius esse potest?

O misi luce magis dilecta, Et cara Feneshra,
Quæ puri rumpes tristis amoris opus,
Salue, Et Venturis olim memento
Quàm bona sint, Et quæ sancta in amore bona
Hic quondam Pulchri DAMON castiq; Camilli
Aspectu fruitus, colloquioq; fuit

Ad Generosum Medicen Florentinum, &c. Senem,
Praeceptorem.

A celsae fecit Parnassi clarissima dextra
Quae nudum genitor texuit arbore caput:
Vt + q' foci, Paeonem fatidici mirabitur orbis:
Vna tibi quondam serta dedere Deae.
Exultant merito quaecunque Arcana, tuae ditis
Hospitis haec te, quaeque fenestra domus

Vale.

Benedictus

Ad Cosmum Medicem Florentinorum,
ac Senensium maximum, atq;
Optimum Ducem.

Non hoc Cosme tua est daponeve regna, sed annos
Tradere in aeternos Altevi habenda tibi.
Vna, atq; illa quidem tibi met donata, coronis
Mittibus ornauit tempus in omne caput.
Vine Dii, eadem nubilum facebunt secula, quemne
Si Nubium, nullus non celebrabit honos.

Benedictus Varchius.

Pallanti Vicellario Bernard.
Iunioris T.

PALLAS maxima spes, amorq, decorq
Meorum, & decus inclytum Parentum.
Et si uera Boni licet fateri,
Dulcior mihi, cariorq uita:
Esse si cupis ut uidevi, omni
Notus Posteritati in orbe toto;
Et nunq nigra fauilla uidere.
Pergar, tot Pyoanes secutus, inter
Sacra flumina, Et abditos recessus,
A vulgo procul, omnibusq curis
Castos Piezidum choros inire.

Bened. Vechius.

Eidem

O iam tibi nunc mitto macilosa cortice cannam
PALLAS; non nostri, sed nouus orbis abit.
Exiguum sane munus tibi mittimus; at non
Exiguus PALLAS est tibi dandi amor.

idem

Si plendidius vitro quod do tibi candide munus
~~Hoc plendidius vitro dono~~ o Bone munus,
Si non est adamas; esse adamanta velim.

FERDINANDE alto Medicum de sanguine nate
~~Vive, tuor ei~~
Vive, manet animes sacra tuaque tuos,

Tanta tibi, nec multa damus Christella, tenim te
~~Non multa, data~~ parva decent.
Tam precium parvo, et
Cui tibi sunt tutor nuper de nomine Pater.
Nunc Nobis excusare tuadimur effigiem

Desiderio Baldassino
Vubinati

Si PALLANTA tibi commendem, iure profecto
~~Insanus videar, ridiculusque putor~~
Cum tu nec Musis concedas; non modo Amicis;
~~Moribus, ac studijs instituendo Bono~~

A mi Talla Rucellai, il giovane

Bagnave ognor di nuovo pianto il volto;
Ne volve al gran duol scampo, o riparo;
Grand' hanete cagion Signor mio caro
Da si felice in si reo stato molto:
Forsia che anche essi pentirsi tolto,
E si vedente il nostro ~~che~~ padre chiaro
Morte crudel, guerra, fulgor, chi à pare
Ha del balen, pria che resulto, colto.
A a noi sapete pur che io, che nasce
Deve morire: E che chi 'n Dio fi muore
D'eterna gioia in ciel rempie si pasce.
La cara madre, e le dilette sue
Voglie, el frate animar, ch'è quasi in fasce;
Se mai den sdegno voi l'alto dolore.

Eidem

Quod tibi do lignum, si quid sembasq, legasq:
Substinet, & manuum fungit officio
Ipsa quidem maiora nequit: malorum sed tibi
Non habeo: quid do, consule quaeso, boni.

A mr Alessandro Allori

A LESSANDRO io so ben ch'el largo nodo
Pianto, e 'l giusto dolor, ch'ogn'or prendete
Con meco, ed io con voi; Non potrà Lete
Non che tornare, scemar; ma ch'el buon modo
Caro, e chiaro BENEDETTO, in cui s'è mosso
Tanto desio d'Eterno, quanto sapete;
Soli lasciando noi, come vedete,
Ch'è salito al compitevol chiostro.
Ma so ancor che questa breve, e fiacca
Vita non già, ma morte molta come
Più vedete al suo fin, che vento, o fiacca
Morte comincia ha noi ciò ch'è mortale.
Io pur me bramo, e prego ormai ch'giunga
Quest'incarco terren, ch'Allori si cale.

O n

Cur mihi tam, rogo, tam diu misellum
Direptissimo nec superbo VARCHI
Tarda sollicitum mora tenebas,
Tuas dum cupio in dies videre
Plenas litevulas facetiarum,
Incuso ac tepidum tuum ipse amorem?
Cur te non grauiter fuisse morbo
Detentum, male membra quo se haberent,
Audiui ut modo de meis Amicis,
Curasti admonitum tuum sodalem?
Vt tuos ego tunc miser dolores
Doleve, & cruciare me usq; possem
Tumentes lachrymis vigando ocellos?
Sed tu talia forte quòd timebas,
Nuncium hoc dare triste noluisti;
Nè mox cum gemitu fovem proveris,
& multo magis ipse tu doleres,
Morbumq; efficeres atrociorem:
Verum, utcunq; sit, nihil laboro.
Verum est quod vego te benigne VARCHI.
Si demum integer, ut mihi relatum est,
Vives nunc vetiner bonas priores,
Mittas quid mihi tute literarum
Tuteq; linguam, manibus turq; scriptum,

Quod sit tuditium tuum salutes

[illegible] tem ac vrpleat sunuitate

Albertus Bolognethus.

Ad Albertum Bolognettum.

R.

A IBERTE eximio nitore cultus,
Sed multo magis, hercules, amore
A nobis animi decore, Et illa
Praecoci sapientia senili
Annis uix bene quindecim peractis.
Nam quis tam sine mente, tamque cordis
Expers, atq; adeo Bonos abhorrens?
Quis tam denique forreus, sibiq;
Infensus, neq; Dijs amicus, ut Te
Non uel maximo amore prosequatur?
Et si me quasi negligentiorem,
Ac parum memorem tui, meiq;
Oblitum officij reprendis, atq;
Amice insimulas, dia quod ad Te
Nostras mittere litteras, tuisq;
Responsum dare distuli rogatus,
Nihil gratius attamen, magisq;
Iocundum poterat mihi uel agro
Venustis, Lepidisq;, duleibusq;

[illegible] secaz[illegible]

At me vsve molesto, et infaceto
Illo frevsteri meo, grauiq;
Morbo languidulam, ac tovo iacentem
Totum candide Amice recreavsti;
Vt iam scribere literas, meaq;
Respondere manu queam, velimq;
Id, quod non potevam ante, nec volebam,
[illegible]
Qui me continuo male profpecto,
Immo pessime habebat, omnibusq;
Cruciatibus usq; macerabat;
Ex quo felsineos agvos, et ipsum
Non dextro pede LENTIVM reliqui,
Qui mi numinis est, fuitq;, evitq;
Instar, dum potiar, fruarq; vita.
Sed iam Pleviadum decus sovorum,
Phoebi et delitiæ, Deisq; chare
BOLOGNETTE valebis, optimoq;
Parenti tuo, et optimæ parenti
Nostro nomine plvrimam salvtem
Dices, et Lepido, bonoq; BONÆ
Ac primum Comitineo, Herculano
Quem in sinu, atq; oculis geno, genamq;
Dum me Mors sõliat tenebvicosa

[illegible] Annui prope taedio dolovis,

Bened: Varchivs.

308

O ua liceant, quæ non quacunque in tempore sacris
Virginibus, summi conjugibus Dei,
Ex hoc perfacile est Lector cognoscere libro
Cuiquis sive sacer, sive profanus erit.
Atq; hæc Antonii bonitas, doctrinaq; Tuscii
In vulgus Cosmo præcipienta dedit.

Finis

Ad [illegible] Tanimum

Q[illegible]uas tib[illegible]ulci! qua munera dono,
Et pictæ [illegible]ddere signa queam?
MARTINUM cum se solantem carmine dulci
Inducis, celeb ut mox peritura dolor.
E t me tam ~~cæca~~ clara tollis super ethera cantu,
Non idem ut videar, qui soleo, esse mihi.
Q uæ tamen nobis tua sunt mendacia, laude
Quæ me non vera sydera ad alta ferunt.
N am cui vel falsi laudato à vate vereri
Laudari? ~~Erubuit~~ E t fictum nolit habere deum?
I pse quidem LVCAS ventura in sæcula vivet,
Ibit & æternum docta per ora virûm.
N am quæ tyrrheno respirâti carmina versu,
Et quos ausonia latio consimiles ore modos,
P erpetuum Illîus clarissima nomina in ævum
Diffundent, ipsum subripientq; nici.

Bened: Varchius.

Ad B[illegible] Varc. in obitu
[illegible] VARCI.

Vt mori[illegible] fuit Vulnere pectus
Lvcæ. sic intrepido sic moribundus ait.
Quæ summa egregiè, quæ nostro ex funere laudis
Gloria, quæ veniet, quæ spolia ampla tibi!
Qui sacrè geminos LAVRI decantat amores
Daphneo duplici cinctus honore comam;
Qui dulces ARNI numeroso carmine Cygnos
Exuperat; Prouincię FLORÆ nobilis alter Olor;
Qui fama notus super est Garamantas, et Indos,
Doctrina, eloquio, Mente, Animóq; potens;
Qui rapit hęrentes Erebi pallentibus umbris
Vi magnus magna VARCHIVS ingenij
Me nigri euellet nigris e faucibus Orci,
Sæua quibus me iam tela dedere tua;
Hæc uiuax audet Virtus, trahit illa sepulchro
Perpetuoq; facit uiuere sola uiros;
Hæc doctus Virtute potest duce VARCHIVS, Ipsa
Quem digne illustrat, Phœbus ut ipse Polum;
Iamq; illo custode ferar securus ad astra,
Et clarus uiuam clara per ora Virûm.

exq *

Ad Ioannenbaptistam Concinnum

Or

CONCINE egregii Parentis, atq
Nostri gloria, quem dedit beata
Thusci fluminis, altiusq valli
Nomen non nimis Sede ponendum;
Francasam siquidem tulit Petrarcam
quæ sunt, quotq Juvenes nunc, & olim,
Quotq post eliserunt in annis
Thuscis vatibus usq postferendum,
Nunq Ecclesiæ coetus facebo,
Ut nemum Jotean tibi, tui me
Maxime Endecasyllabi dolore,
Et siquis animi afflatibus Lenarut,
MARTINI, mihi mens anhelis
Cuncta agri tibi gelida, aganq
Dum vinum, Pallas o decusq Musis,
Quem clari dedit alta vallis Arni
numen, qu mage nos rapentiamus,
Quam cuiq, nisi Bacchus, embolcat. Bénod. [illegible]

374

+

Ioannes Paccius Patronus meus humaniss. eadem q̄ virtutu suarū admira
tor ac prędicator assiduus, qua est benignitate ī me progenitū singu
lis Agri partem et Decumano suo mihi muneri misit. ips tn uer
bis, ut si ego probasse dignū q̄ iudicassem eius q̄ te participem faceret.
id ueritus s. ne par, meritis tuis ipius q̄ magnificentia ad gnū forte
munus uideret, si tabilla venatoīs portio tibi ab illo uenisset, cuius
de te iudicio arg̃ q̄ apiss. nō facile q̄d respōdeat repiri pot. Quāob
rem me arbitrū fecit, ut si q̄d in ea re ccm forte, ipe rius ueniremꝫ
Ego uicē q̄ te ea comitate cultu q̄ ingenij prędita ee certo scio. ut ī
muneribꝫ, tenuis q̄ huiusmōi animū mittentis, nō rem spectare cō
suueneris, harū hūc tibi misi, eū tu si nō a Paccio quē magna
solū decet, saltem ame cuius fortuna prę q̄ua est, atq̄ adeo mise
ra suscepe dignar, ab illo sat habens si hōr plurima, salu gratibus
bate. ac maximis q̄busq̄ rebus dignus uidear.

Dignus eras hāc ducte fera, quā ferre negaret
Tres gemuli; nobis sic illa foret.
Quod si venati posthac sit Delia presens,
Quod magis te dignū, ξείνιον accipies.

R

Indignus uite, uestrisq̄ immunior ope
Sim planē si in talia pectora amem
Non tamen ī uitio ad tuū deū manet sum
Venerunt. Animus, litera, carmen, ope

373

Judicij
Judicium, quo tu prestas doctissime VARCHI;
Si non fallit amor, iampridem quo mihi largi'
Respondes; coelum sublimi verbere tonas.
Et me contentum, fortunatumq; laborum
* crimina eadem, Aspello, pelui quos vitio [illegible]
* versibus sex ultro quos tu diuinis [illegible] ornas.

AD EVNDEM

Cum Florentini vagueris, cum scribis; & idem
Cum Florentinus ese lingua vocamin docis;
Cum Florentini indignantur. VARCHIVS idit
Cum MONS hic etiam nascere posse negant.
Verum ego & summe laudo, & admiror. & uno
A' & prestari hac omnia posse puto.
Romanus CICERO dicit, scribit, docetq;
Cui patria ARDINEA, haud ROMA superba fuit.
Et BEMBVS, multis alijs quos dicere possem;
Diuersa atatis quos stupuere viros.
Hetrusce bene scripsere, ac sermone Latino;
Non tamen hos obscura situ Romula terra tulit.
Hoc hominum ese proprium, hoc genus superbum, nobis
Semper & inuidum cum diuina monet.

PEGASIVS DAGNVS.

Et tibi, promie fœcundo ô pectore gnatis
VARCHIVS. historiam condit qui verus struxerat
Rerum narrator; cum libertate notando
Curpin, laudando contra præstantia facta;
Imbuit de Regum haud-captans; Procerumq; fauo-
rem,
Cui VIGARENI: JOVII: MERLIq; ; uersus
Et quos scripseris in cœlum Lydius Gellit.
Imitare ore quos Latium, aut Græcia iactat.
Nunc quos chimeris qui tibi Chimera finxit
carminibus multo turbatus corda dolore.
Mirabis & hæc clade insigni; ingentia ruina.
Italia quam sensit Gallus, et quam sensit Iberus.
Et missurus ensem non sat fidei fato
In natis. geminis sobolis pulcherrima mittit
In terris, quam numero gens reddita cœlo ist.
Medium immortale genus Gallica per annos.
Quod fulvi auimino micantis ducebat Eurus.
Litora ut Lybici gnat commoluuntur harenæ.
Cum mare turbatum Scit auris flatibus astra,
Et genus agrorum tranquillas gaudet undas
Impatiens asper nauigantis & sonora.

Ad Illmum & Ludovicum Estensem
amplissimum cardinalem.

Videre Estensem ut iamiam Romæ; Tiberisq;
cui Iuveni exornat purpura pulchra caput?
Alius dixerunt multa virtute futura;
Sexennium cuius iam documenta dedit
Romani
~~Iam nostri~~ Imperij maiestas prisca resurgit;
Et pariter sacræ religionis honos.
Nam pax nos
~~Fatali fuit olim~~, nos crescere pax nos, quondam
~~nunc~~ Nos Deus
virtus claros nunc clarior facit.
Tum Deum imprimit de corde Iupiter alto;
Hæc tali firmans omine iura dari.